

който ми си дала, да бждатъ ѿднѣ, каквѣто ѿ нїе.

12 Когато вѣхъ съ нїхъ въ мїръ, азъ ги сохранивахъ въ твоѣ то ѿме: ѿнїа който си ми дала, сохранихъ ги, ѿ нїкой ѿ нїхъ се не загуби, токму скїнхъ погїбелный: да се свѣде писанїе то.

13 Я сегѣ кода тѣе ѿдемъ, ѿ дѣмамъ тїа (словеса) въ мїръ; да ѿматъ моѧ та радостъ ѿпжана въ сѣе си.

14 Ъзъ ѿмъ дадохъ слово то твоѣ: ѿ мїръ ги возненавидѣ, защото не сѧ ѿ мїра, каквѣто ѿ азъ несамъ ѿ мїра.

15 Не молимъ да ги земешъ ѿ мїратъ, но да ги сохранишъ ѿ сѣкакво зло.

16 ѿнї не сѧ ѿ мїратъ, каквѣто ѿ азъ не самъ ѿ мїратъ.

17 ѿсвѧтї ги въ ѿстина та твоѧ: слово то твоѣ ѣ ѿстина.

18 Каквѣто си мене пратїлъ въ мїръ; ѿ азъ ги пратїхъ въ мїръ.

19 И за нїхъ азъ посвѧщавамъ сѣе, да бждатъ ѿ ѿнї ѿсвѧщєнїи въ ѿстина та.

20 И не токму за нїхъ молимъ, но ѿ за ѿнїа който ще повѣроватъ въ мене чрезъ нїхно то слово:

21 Да бждатъ сїчки те ѿднѣ; каквѣто си ты, ѿтче, въ мене, ѿ азъ въ тѣе, (такѧ) да бждатъ ѿ ѿнї въ насъ

ѿднѣ: да повѣрѣва мїръ, че ты си ме пратїлъ.

22 И азъ слава та коѧто ми си дала, дадохъ ѿмъ ѧ: да бждатъ ѿднѣ, каквѣто сме ѿ нїе ѿднѣ.

23 Ъзъ (самъ) въ нїхъ, ѿ ты въ мене: да бждатъ ѿ ѿнї совершєнїи въ ѿднѣ, ѿ да разбѣе мїръ, че сї ме ты пратїлъ; ѿ возлюбїлъ си ги, каквѣто си возлюбїлъ мене.

24 ѿтче, ѿнїа който си ми дала, ѿскамъ гдѣто самъ азъ, да бждатъ ѿ ѿнї съ мене: да глѣдатъ слава та моѧ, коѧто си ми дала, защото си ме возлюбїлъ предъ созданїѧ мїра.

25 ѿтче прѧведный, мїръ те не позна, но азъ те познахъ: ѿ тїн познахъ, че ты си ме пратїлъ:

27 И казахъ ѿмъ ѿме то твоѣ, ѿ ще кажемъ: да вѣде въ нїхъ люковъ тѧ съ коѧто си ме возлюбїлъ, ѿ азъ въ нїхъ.

ГЛАВА ІІГ

Тїа (словеса) като рече 'Иссъ, ѿзлѣзе съ оученицы те си ѿдонѧхъ потѣкатъ Кѣдрски, гдѣто кѣше градина, въ коѧто влѣзе той ѿ оученицы те мѧ

2 Я 'Ісда, който го предѧваше, знѧеше мѣсто то: защото 'Иссъ чѣстѧ хѣдеше тамъ съ оученицы те си.

3 'Ісда прочее земѧ полкатъ